

هاشمی طبّا:

انتظار بیهوده است که بخواهیم دولت رئیسی، مسائل را حل کند

اینکه همه تقصیرات را برخی برعهده دولت آقای حسن روحانی می‌گذارند و بر آن محمل می‌رانند، حتما انحراف از موضوع است و اینکه همه از دولت آقای ابراهیم رئیسی توقع دارند که مسائل را حل کنند، انتظاری بیهوده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، مصطفی هاشمی طبّا در روزنامه شرق نوشت: البته مسئله معیشت و انتظار مردم شاید به‌مثابه بومرنگی باشد که طرفداران رئیس دولت فعلی علیه روحانی به کار برده باشند و اینک بومرنگ در بازگشت به دولت برخورد کرده است، هرچند مسئله معیشت درحال حاضر به دلیل گرانی‌های بی‌حد بیشتر جلوه کرده است.

می‌توان گفت که نمی‌توان از دولت فعلی انتظار حل مسئله معیشت را داشت. به هر حال مردم تحمل می‌کنند و هزینه آن را می‌پردازند؛ اما نگرانی مردم تنها مسائل زمان فعلی نیست؛ بلکه آینده را روشن نمی‌بینند.

وقتی شرایط زیست چنین باشد و آینده نه‌چندان روشنی در دیدگاه مردم وجود داشته باشد طبعاً حوادث طبیعی مانند سیل یا زلزله که رخ می‌دهد، بار سنگینی بر دوش مردم مصیبت‌زده باقی می‌گذارد و این حال ناخوش در موقعیتی که حال کشور ناخوش باشد، تشدید می‌شود.

باور کنیم که در طول سال‌های گذشته به دلیل کم‌کاری، آینده‌شناسی، تفکر پوپولیستی و توسعه معیوب شهری به جای توسعه پایدار، مشکلات فراوان عمومی و زیستگاهی در کشور ایجاد شده و به تبع آن علاوه بر وجه منفی جاری زیستگاهی، حوادث طبیعی به‌شدت تأثیر منفی در جامعه می‌گذارد. در این بحبوحه دولت، مجلس و نوعا حکمرانی تنها به برخی مسائل جاری می‌پردازند و جهت حرکت درست انتخاب نشده است.

نمی‌توان انتظار داشت همه مسائل کشور و به‌خصوص مسائل زیستگاهی را این دولت حل کند؛ اما باید انتظار داشت که پیکان حرکت دولت و حکمرانی در جهت مقابله با این مسائل و درک حل آن باشد که چنین امری مشاهده نمی‌شود؛ بلکه اولویت‌ها کاملاً به دست فراموشی سپرده شده است.

اگر این دولت هشت سال در مسند قرار گیرد و حتی بتواند به‌نوعی مرهمی بر مسئله معیشت مردم بگذارد و درعین‌حال پس از هشت سال کشور را بدحال‌تر تحویل دهد، چه باید کرد.

مدتها بود که درمورد توسعه ایران و چگونگی آن بحث بود. اینک تقریباً از توسعه گذر کرده‌ایم و به حفظ ایران بسنده کرده‌ایم که آن هم سرنوشت مبهمی دارد. این سنت سیئه که مسئولان قاعد، در پی اصلاح نیستند، موجب می‌شود که بار و فشار حوادث بر دوش بسیجیان قائم می‌افتد و البته این تحمل بار نمی‌تواند دائمی و ثمربار باشد و تنها آن‌گاه ممکن است که مسئولان نیز قائم باشند و اولویت‌ها را با قوه دراکه معلوم کنند و با شجاعت درخصوص آنها تصمیم‌گیری کنند.